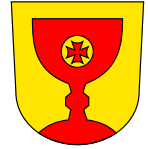

1. paastonajan sunnuntai

Psalmi 91

Antifoni: Ps. 91:15

*Hän huutaa minua avuksensa, ja minä /vastaan hänelle, *
minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus, minä vapahdan
hänet ja saa /tan hänet kunniaan.*

Joka Korkeimman suo | jassa istuu *
ja Kaikkivaltiaan | varjossa yöpyy,

se sanoo: "Herra on minun turva | ni ja linnani, *
hän on minun Jumalani, jo | hon minä turvaan".

Sillä hän päästää sinut linnus | tajan paulasta, *
turmiol | lisesta rutosta.

Sulillansa hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan hänen siipi | ensä alla; *
hänen uskollisuutensa on | kilpi ja suojus.

Et sinä pel | kää yön kauhuja, *
et päivällä | lentävää nuolta,

et ruttoa, joka pime | ässä kulkee, *
et kulkutautia, joka päiväsydännä hä | viötä tekee.

Vaikka tuhat kaatuisi sinun | sivultasi, *
kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei | se sinuun satu.

Sinun silmäsi saa | vat vain katsella *
ja nähdä, kuinka jumalat | tomille kostetaan. -

Sillä: "Sinä, Herra, olet | minun turvani." *

- Korkeimman olet sinä otta | nut suojaksesi.

Ei kohtaa sinua | onnettomuus, *
eikä vitsaus lähes | ty sinun majaasi.

Sillä hän antaa enkeleilleen si | nusta käskyn *
varjella sinua | kaikilla teilläsi.

He kantavat sinua | käsillänsä, *
ettet jalkaa | si kiveen loukkaisi.